

Zabil PƏRVİZ

MÜKAFAT

Bizə heç nə vermədilər,
Biz də bu gündən qoparaq.
Vaxtımız qalıb bir qədr,
Düşünək kimdən qoparaq.
Yol kəsənin yolu kəsə,
Ögey kimi baxdı bizə,
Düyün düşüb bəxtimizə,
Bəxti düyündən qoparaq.
Əyriyə düz deyənler
Deyə bilməz biz deyəndən,-
Ləpəni ləpədən, Kələyi tindən qoparaq.
Kor quyudur bu düşərgə,
Qanadlınaq pərdə-pərdə,

Ulduzları mələklərdən,
Gecəni cindən qoparaq.
Biz qanadlı doğulmuşuq,
Yarı insan, yarı işıq,
Vuruşumuz şir vuruşu,-
Şiri bürcündən qoparaq.
Bəsimizdir bu ərməğan,
Başlanır gün, sökülür dan,
Tutub qızıl saçağından
Günəşi gündən qoparaq.
Ömür uzun, ömür qısa,-
Yoxdur bizə yaxın, uzaq.
Ölümsüz nəğmələr yazaq,
Ömrü ölümdən qoparaq.
Çoxlarının fəxri adı
Arxivlərdə yuxudadır...
Əsl, ölməz mükafatı,
Ey könül, səndən qoparaq!

BAKI-TƏBRİZ TƏYYARƏSİ

Xəyaldımı, nurdumu bu,
Sehrdimi, sirdimi bu,
Yuxumuza girdimi bu,-
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Ayrılığın sonu varmı,
Gün gəlib o gün olarmı,
Bu yuxu da çin olarmı,-
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Nələr çəkdik, görün nələr,

Hardasınız, fədailər?
Açılır siz deyən səhər -
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Uzun çəkdi gecə, uzun,
Üzü gülsün ruhunuzun.
Qalxın, deyin: "Uğur olsun,
Bakı-Təbriz təyyarəsi!"
Alqış böyük Süleymana,
Baxdı zamandan zamana
Uçur limandan-limana
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Mirzə dedi: "Gələcək gün!"
Heykəl yapaq biz onunçün.
Küskün ruhunu güldürsün
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Rəsul Rza, böyük ustad,
Dərd dağ oldu, sən də Fərhad.
Dur təzə bir dastan yarat:
"Bakı-Təbriz təyyarəsi!"
Xəbər verin Şəhriyara,
Xəbər verin Bəxtiyara,
Baş aldı üzü bahara
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Əli Tudə, Azəroğlu,
Qismətiniz kədər oldu.
Gülgünün də günü doğdu,-
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Məmməd Araz, Xəlil Rza,
Alışdınız yaza-yaza.
Baxın uçan arzunuz,-
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Gözün aydın, Söhrab Tahir,

Zaman deyir kimdir dahi.
Ancaq keçdi zülmətəhə
Bakı-Təbriz təyyarəsi!
Sökülür həsrətin bağı,
Səma aydın, yolun doğru.
Şiği Böyük Günə doğru,
Bakı-Təbriz təyyarəsi!

YOLLAR

Sən açaq deyirsən bağlı yolları,
Açaq açılmayan qapıları biz.
Aranlı yolların, dağlı yolların
Qırsın sükutunu şərqilərimiz.
Arzular sel kimi keçir qəlbindən,
Keçir ikiləşən, ayrılan yollar.
Yolçusu qeyb olan, gözü yol çəkən,
Araz sahilində qırılan yollar.
Gözündə, könlündə sevdə yolları,
Dənizə aparan məcra yolları.
Fəqət unutmusan yolun üstdədir
Fələkət yolları, qovğa yolları.
Ölümdən, hədədən, qorxudan uzaq
"Barışiq" yolları, "sevqi" yolları.
Hər cür məhkəmədən, sorğudan uzaq
"Dahi" bir cahilin zövqü, yolları...
Sahili sıldırım məhəbbət yolu,
Sökülüb-tökülmüş həqiqət yolu...
Babək ölüb getmiş...
Ancaq hardasa
Yaşayır Babəkə xəyanət yolu.
Çoxdan bağlansa da, yığılsa da

Uzaq Məkkə yolu, Kərbəla yolu,
Ancaq min ildir ki, açığı qalıbdır
Ərəb atlarının dırnaqlarında
Bu torpağa gələn hər bəla yolu.
Daha əsər yoxdur qaçaq-quldurdan,
Nə Ərəb Reyhanı, nə Həsəni var.
Bugünkü yolların riya adlanan,
Satqınlıq adlanan yolkəsəni var.
Uddu Koroğlunu dövrən bir təhər,
Məzarı bu yurdun qucağındadır.
Əsrlər keçibdir...
Bu gün də hələ
Çənlibel yolunda yeni Həməzələr
Yeni Qıratların sorağındadır.
Sən bağlı yolları açaq deyirsən,
Sözüm yox.
Amma gəl fikirləş bir an:
Bilmirəm yan keçə biləcəkmişən
Rüşvət yolunda ilanlaşdıran?
Sən bağlı yolları açaq deyirsən,
Tutubdur gözünü yerüstü yollar.
Tufandan qorxulu, səldən qorxulu
Hələ saman altından su yolları var.
Açıqdır dar gündə mərdi çaşdıran
Dəvəni "görməyən" yalan yolları.
İnsanı axırda ilanlaşdıran
Mənsəbin, şöhrətin ilan yolları.
Bu gündür gələcək günlərə təməl,
Bugünkü yollarda ayıq ol, ayıq.
Unutma:
Bir yolu açmazdan əvvəl
Nə qədr yolları bağlamalıyıq!

